

בש"פ 6444/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון
בש"פ 6444/16

כבוד השופט נ' הנדל
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"א באב התשע"ו (25.8.2016)

בשם המבקשת: עו"ד נעימה חינואוי-כראם

בשם המשיב: עו"ד רמי עותמאן

החלטה

מונחת בפניי בקשה להאריך את מעצרו של המשיב ב-45 יום, החל מתאריך 2.09.2016 או עד למתן פסק דין בת"פ 3563-03-16 בבית המשפט המחוזי לנוער בירושלים, לפי המוקדם ביניהם.

1. על פי עובדות כתב האישום, בסוף חודש פברואר של שנה זו, בערך בשעה 19:30, התקהלו כעשרה רעולי פנים - ובניהם המשיב - במחסום מחנה הפליטים שועפט וידו כ-4 בקבוקי תבערה ואבנים לעבר המחסום. חלק מבקבוקי התבערה פגעו בחומה אשר נמצאת בקרבת המחסום והתלקחו. בהמשך, המשיב - בהיותו רעול פנים - יידה בקבוק תבערה נוסף לעבר שוטר הנמצא במרחק של כ-10 מטרים ממקומו. בגין מעשים אלה, הואשם המשיב בעבירות של הצתה, ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והתפרעות. בשלב זה, התיק קבוע לשמיעת ראיות בתאריך 12.09.2016.

2. שתיים הן אמות המידה המחייבות בחינה בבקשה מעין זו. האחת, מסוכנותו של המשיב. השנייה, קצב המשפט.

בכל הקשור לראשונה, די בתיאור העובדות האמור, שהוכח לכאורה, כדי ללמד על מסוכנותו של המשיב, תעוזתו וחוסר נכונותו הבוטה להפנים את החוק ולקבל את מרותם של הממונים על אכיפתו.

ברם, בחינת קצב המשפט מעוררת קושי. המחוקק הבחין, בבקשות הארכה מעין אלו, בין קטין לבין בגיר בשתיים: בעוד אצל קטין תקופת מעצר הארוכה משישה חודשים ממועד הגשת כתב האישום מחייבת הגשת בקשה לבית משפט זה, אצל בגיר בקשה דומה צריכה להיות מוגשת רק בהארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים. בנוסף, התקופה המקסימאלית בהארכת מעצר עד תום ההליכים לפי סעיף 62 לחוק המעצרים במקרה של קטין הינה 45 יום ואילו אצל בגיר תקופה זו עומדת על 150 יום. נמצאנו למדים כי במקרה של קטין, המחוקק הקפיד הקפדה מיוחדת על כך שההליך יסתיים במהירות האפשרית.

במקרה הקונקרטי, הקטין היה בן 16 שנים ו-7 חודשים במועד הגשת כתב האישום. לעת זו, נקבע רק מועד אחד לשמיעת ראיות ואף הוא אמור להתקיים אחרי תום התקופה הראשונית של 60 ימי מעצר. עיינתי בחומר. גם אם הסניגור תרם תרומה מסוימת לקצב התקדמות המשפט, הסיבה העיקרית לעיכוב בקצב שמיעת התיק נסובה סביב העומס הכללי המוטל על בית המשפט המחוזי. כאן יצוין, כי תפקידו של בית משפט זה בבקשות לפי סעיף 62 לחוק המעצרים הוא גם לפקח על קצב המשפט.

במאזן הכולל הנני מחליט כדלקמן: מעצרו של המשיב מוארך ב 18 ימים. באי כוח הצדדים יגישו לבית משפט זה, עד לתאריך 14.09.2016, תיעוד קצר של התפתחות ההליכים מלווה בפרוטוקול הרלוונטי.

בהתאם לאמור, מצופה כי בית המשפט המחוזי יקבע מספר תאריכים נוספים לשמיעת ראיות בתיק. בהיחס כל החומר, תינתן החלטה בנוגע ליתרת התקופה שהתבקשה.

הנני מורה על הארכת מעצרו של המשיב החל מתאריך 02.09.2016 ב-18 ימים או עד למתן פסק דין בת"פ 3563-03-16 בבית המשפט המחוזי לנוער בירושלים, לפי המוקדם ביניהם.

ניתנה היום, כ"ז באב התשע"ו (31.8.2016).

ש ו פ ט